

чуждите, ще можете да се противопоставяте на последните, и по този начин ще се освобождавате отъ тяхъ. Това значи да бъде човѣкъ господарь на себе си. Ако не сте господари на себе си, вие често ще се гнѣвите, ще избухвате. Казвате: Ще се разгнѣвя, но поне ще се проява. — Ако бутането на клавиша е проява на самия клавишъ, прави сте. Обаче, всѣко бутане на единъ или на другъ клавишъ е проява на човѣка, който ги бута, а не на самия клавишъ. Начинътъ, по който човѣкъ свири на пияното, опредѣля, отъ една страна човѣшкия характеръ, а отъ друга — степента на неговата интелигентностъ. Като наблюдаватъ разположението и състоянието на човѣка, висшитъ сѫщества заключаватъ, дали самъ човѣкъ свири на своето пияно, на струните на своя мозъкъ, или се е оставилъ на други сѫщества, тѣ да разполагатъ съ него. Да се остави човѣкъ на деца да го управляватъ, това говори за отсѫтствие на характеръ, на идейностъ. Въ всѣко нѣщо, което човѣкъ приема, трѣбва да има дѣлбока, вѫтрешна идея. За да дойде до това положение, човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ доброто като основа на неговия животъ. Човѣкъ може да бъде свободенъ, самостоятеленъ само въ доброто. Вънъ отъ доброто никаква свобода не сѫществува. Злото ограничава човѣка, а доброто го освобождава.